

# PRAVLJICE

So pravljice obupanih ljudi,  
ki v življenju iščejo luči,  
včasih vjugaste so njihove poti,  
polne zavar in ostrih čeri.

Pravljico pripoveduje vsak,  
poraženec ali junak,  
ali o tem, kako se je izgubil,  
ali kako je usodo poljubil.

Kadar pravljice niso srečne,  
takrat iščejo nasmen,  
naš včasih v tišino,  
ali razkazujejo svojo globino.

Daj, prijatelj!  
tudi ti pravljico povej,  
o svojem življenju,  
naj zgodba nima mej.

Daj, napiši pravljico!  
Pravljico za žalostne ljudi,  
da ne bodo več vlažne njihove oči,  
temačne in polne groznih reči.

Včasih pravljica govori,  
o ponosenosti ljudi,  
o srečnem koncu,  
ki si želimo ga vsi.

Vsak kdaj svojo pravljico ima,  
v kateri sta sreča in mir doma,  
spet kdaj pa v zadržani  
in izvir svoje sreče odvede.

Pravljica srečnih oči,  
s čisto dušo in dobro srce želi,  
takšna pravljica smo vsi,  
ko lučka v nas gori.

Če kdaj res žalosten si,  
ne najdeš luči,  
svojo pravljico napiši,  
nasmeh ponovno na usta si nariši.

Ne hodi daleč naokrog  
saj najdeš pravljice povsod,  
v majhnih in velikih rečeh,  
na doraz prikrade se nasmeh.

In ko enkrat to osvejiš,  
je pomembno, da to z drugimi deliš,  
jih spremyjaš po njihovi vijugasti poti,

In jim pomagaj v tej sveta zaroti.

Življenja pravljica s srečnim koncem,  
je podobna dnevu s soncem,  
zato poslušaj svoje sanje,  
naj ti pri tem pomaga branje! ☺

Daž živim pravljico.  
Vsak dan napišem novo stran.  
da nič ni zaman,  
veselo v nov dan. ♥

Idejo ti damo pravljico piši še sam.

Rosa Ramšak, 7b

18.5.2023